

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Fjerde Sessions tredie Samling.

22de Møde.

Tirsdagen den 12te Juli.

(Fortf.)

2) Forslag af Sonne, Ottesen, Lyche-
gaard, Fischer, Boesen, Jørgen-
sen, Hjort, Østergaard, Brod-
dorff, Raben, Lybye, Weste-
rgaard, Chr. H. Nielsen, Meier,
J. F. Petersen.

§ 2 af Regjeringens Udkast, 22de Linie,
forandres $\frac{1}{21}$ til $\frac{1}{24}$ og $\frac{20}{21}$ til $\frac{23}{24}$.
vedtoges med 57 Stemmer mod 10.

Lovforslaget i dets Heelhed blev, efterat
være blevet oplæst i den Form, det ved den
foregaaende Afstemning havde erholdt (see An-
hanget),
vedtaget eenstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu paa
Grund af den skete Forandring blive at til-
bagegaaende til Landstthinget.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa
Dagsordenen, 2den Behandling af Forslag
til Lov om Fæstes Overgang til
Selveiendom. Lovforslaget findes i An-
hanget Sp. 302, 1ste Behandling i Tidenden
Nr. 71, Sp. 1087).

Intet Ændringsforslag var stillet.

1ste Capitel, §§ 1—7, fattes først under
Forhandling.

Rosenørn: Af de Paragrapher, der nu
foreligge til Forhandling, troer jeg, den første
er den, der er mindst udsat for Indvendinger;
ja, jeg vilde endog ansee det for meget rigtigt,
om man kunde udsandre den af hele Lovens og

labe den gaae som en særlig Lov. Det var
vistnok Noget af dette Capitel, som man lettest
blev enig om, i alt Fald naar den blev for-
bunden med Bestemmelser om Sammenlægning
af gammel Selveierjord indtil et vist Maxi-
mum, som ikke maatte være altfor høit, naar
det skulde vente at finde Samklang her i Rig-
sdagen. Naar dette skeete, troer jeg ikke, at
Noget kunde have Noget imod denne Para-
graph, og jeg kan i alt Fald stemme for den.
Hvad derimod angaaer de øvrige Bestemmelser,
hvorefter Anvendelsen af denne Lov foretraktes
for de hidtil gjældende specielle Bestemmelser
om Opgjørelse af Forholdet paa Lehn, og til-
deels ogsaa paa offentlige Stiftelsers Gods,
da er jeg i stor Tvivl, om det er noget virke-
ligt Fremskridt. Jeg skulde troe, at det var
langt bedre at gaae en anden Vej, f. Ex. at
afvente de Taxationer, som nu foretages paa
Statens og visse offentlige Stiftelsers
Gods af Mænd, der ere udnævnte af Rig-
sdagen og Regjeringen. Naar Resultatet
af disse Taxationer foreligger, troer jeg,
det vil vise sig, at vedkommende Giere have
vundet i Indtægt ved Godssets Overgang til
Bønderne, og jeg haaber tillige, at det vil
vise sig, at Bønderne beredvilligen have taget
imod de Tilbud, der bleve gjorte dem. Det er
altsaa klart, at begge Parter vinde ved en
saadan Fremgangsmaade, og den har tillige
den Fordeel, at den ogsaa kommer Huusmæn-
dene tilgode; thi de Love, vi have givet om
disse Forhold, omfatte ogsaa Huusmændene.
Da nu denne Fremgangsmaade kunde udvides
til ikke saa offentlige Stiftelsers Gods, og da
jeg ogsaa, naar Resultatet viser sig fordele-
ligt for vedkommende Stiftelser, skulde troe, at
ikke saa Bestyrere for slige Stiftelser vilde
være villige til at gaae ind paa en saadan
Udvidelse af disse Love, saa kan jeg ikke